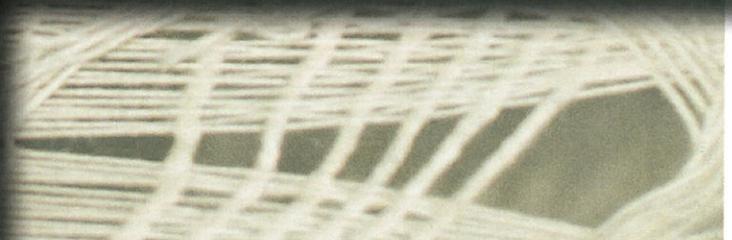
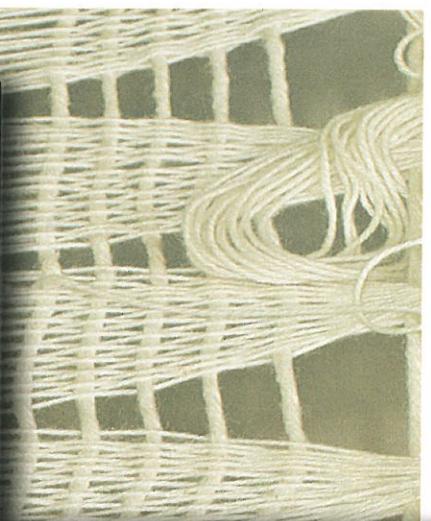

“Ακόμα κι αυτή η άλωση της Κωνσταντινουπόλεως
ωχοία μπροστά στη Μικρασιατική καταστροφή.”
Στέφαν Τσόλης

Κ.Ε.Μ.Ι.Π.Θ.

Περιοδική Έκδοση του Κέντρου Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού

• Αρ. φύλλου: 5 • Ιούνιος 2006 • Τιμή: 0,01 ευρώ

Από τον Πρόεδρο

Αγαπητοί φίλοι,

Στο χώρο του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου μας υπάρχει ένα βιβλίο επισκεπτών, προκειμένου, όποιος επιθυμεί να γράφει δυό λόγια, ώστε να μπορούμε να έχουμε μιαν εικόνα από τα σχόλια, τις παρατηρήσεις, τις υποδείξεις.

Προχθές, φυλλομετρώντας, διαπίστωσα με ικανοποίηση ότι υπήρχαν περισσότερες από 250 καταχωρήσεις. Γράφουν προσωπικότητες: ιερωμένοι, αρχηγοί κομμάτων και βουλευτές, δήμαρχοι, εκπαιδευτικοί, άνθρωποι της επιστήμης και της τέχνης, απλοί πολίτες, Έλληνες και ξένοι. Από τη Νέα Ιωνία, αλλά κι από ολόκληρη την Ελλάδα, την Κύπρο, την Τουρκία, τη Γερμανία, τη Βέλγιο, τη Γαλλία. Και μαθήτες Λυκείων, Γυμνασίων, Δημοτικού.

Δεν αντέχω στον πειρασμό να μην σταχυολογήσω ορισμένα σχόλια. Μερικοί θα πουν ότι είναι εγκωμιαστικά. Ε! Τι να κάνουμε; Αν δεν παινέσεις το σπίτι σου ...

... Καμιά φορά το παρελθόν γίνεται παρόν! Σας ευχαριστούμε που το καταφέρατε...

Μαθήτρια Στ τάξης 11ου Δημ. Σχολ. Ν. Ιωνίας

... Όταν το πάθος των ανθρώπων να διατηρήσουν ζωντανές τις μνήμες μιας αλλοτινής εποχής ενώνεται με το μεράκι και γίνεται ενέργεια και δράση, δεν μπορεί παρά το αποτέλεσμα να είναι αξιοθαύμαστο.

14ο Δημ. Σχολ. Ν. Ιωνίας

... Συγχαρητήρια για τη «μερακλίδικη» δουλειά.

Γ.Π., Νέα Σμύρνη

... Μύζης δοκός γύζελ. I love Greece.

(Πολύ όμορφο μουσείο. Σ' αγαπώ Ελλάδα...) *D.O., Τουρκία*

....., Τουρκία

... Υποκλινόμαστε στον πολιτισμό του λαού των ξεριζωμένων της Μικράς Ασίας, που σ' αυτούς χρωστούμε τα στοιχεία της κουλτούρας μας.

Παλαίμαχοι Ποδοσφαιριστές, Π.Σ. «ΚΑΛΑΜΑΤΑ»

... Σώσατε την ψυχή όλων μας. Συγχαρητήρια.

Κ.Φ., Καθηγητής Πανεπιστημίου

... Εκφράζω το θαυμασμό μου για τον πολιτισμό σας και την προσπάθεια διατήρησή του. Φεύγω από εδώ γεμάτη!

Σ.Ι., Χορωδία Α. Η. Κύπρου

... Μας καταπλήξατε με τον πλούτο των συλλογών σας. Μας συγκινήσατε με την ανάδειξη και την προβολή τους. Μας ενθαρρύνατε... Θα σας έχουμε παράδειγμα προς μίμηση.

Β. Ε., Μικρασιατική Στέγη Κορίνθου

... Ευχαριστώ που μετά την επίσκεψή μου εδώ έγινα πιο δυνατός και θα δώσω τον καλύτερο εαυτό μου για την ανάδειξη του πολιτισμού της Μ. Ασίας.

Α. Δ., Ένωση Μικρασιατών Θήβας

Νομίζω ότι πάμε καλά. Ασφαλώς μπορούμε και καλύτερα. Η εθελοντική προσφορά τόσων ανθρώπων γύρω μας είναι και το πιο ενθαρρυντικό στοιχείο!

Καλό Καλοκαίρι.
Χάρης Σαπουντζάκης

Τιμή στον ποιητή

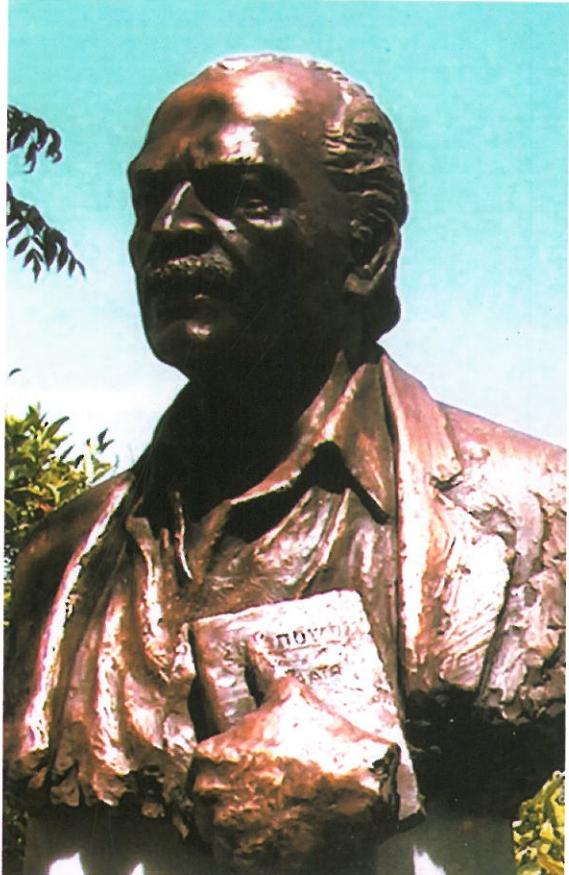
Τάκη Σινόπουλο, 1917-1981

Καταγωγή

Ερχόταν ένα φως.

Κι από το Μάρτη μήνα ερχόταν η άνοιξη στην κάμαρα που μίλαγε με πείσμα ο Φιλιππος. Το πάτωμα παλιό σανίδι σε παλιό σανίδι. Απάνου στο τραπέζι ένα κερί. Και τα χαρτιά του σα φτερά πουλιών.

Κοίτα να καταλάβεις φώναξε. Τύποτα δεν είχαμε. Μήτε κρεβάτι μήτε κάθισμα. Το σπίτι ένα παλιό Σαράβαλο. Παντού αέρας φύσαγε σε θέριζε. Ή μάνα μου στα κάρβουνα. Κακό χειμώνα θάχουμε Είπε ο πατέρας, μια μαύρη συλλογή το μούτρο του. Από την τρύπα αυτή κοιτάζαμε τον ουρανό. Και το πρωΐ πηγαίναμε στα δέντρα. Εδώ γεννήθηκα. Εδώ μεγάλωσα. Λοιπόν αυτά μου χρειάζονται για την οργή μου και την περηφάνειά μου. Για να κρατήσω και να κρατηθώ. Δεν έχω θεούς. Και δε φοβάμαι.

Ο δημιουργός της προτομής του Τάκη Σινόπουλου.

Άποψη εσωτερικού της οικίας του λογοτέχνη.

ημέρα, ο «Πύργος – Τάκης Σινόπουλος» του Αχ. Κυριακίδη και η παραγωγή της εκπομπής ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ της Ε.ΡΤ..

Την Κυριακή, 28 Μαΐου, μπροστά από το σπίτι του ποιητή, στην ομώνυμη πλατεία, έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του από τον Δήμαρχ N. Ιωνίας, παρουσία του Δ.Σ. του Ιδρύματος, του γλύπτη Δημήτρη Αρμακόλα και πλήθους κόσμου.

Η σύντομη αναφορά μας, καθώς σε επόμενο τεύχος του περιοδικού θα αναφερθούμε αναλυτικότερα στη βιογραφία του ιωνιώτη δημιουργού, κατασταλάζει στη ρήση του Τάκη Σινόπουλου, μήνυμα διαχρονικό με προσανατολισμό ευρωπαϊκό σε καιρούς αναζήτησης του διαφορετικού και καθολικού:

Τα όρια της γλώσσας μου σημαίνουν τα όρια του κόσμου μου.

Στις 27 και 28 Μαΐου 2006, στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Νέας Ιωνίας, το Ίδρυμα «Τάκης Σινόπουλος – Σπουδαστήριο Νεοελληνικής Ποίησης» υπενθύμισε σε όλους του εκλεκτούς παρευρισκομένους το βίο και το έργο του ποιητή Τάκη Σινόπουλου, με αφορμή τη συμπλήρωση 25 ετών από την αναχώρησή του.

Μέσα από τις εισηγήσεις των ομιλητών αναδείχθηκε η πολυσχιδής προσωπικότητα και το ποικίλο έργο του στο χώρο της λογοτεχνίας και των εικαστικών, η συμβολή του σε σημαντικές περιόδους της νεοελληνικής ιστορικής διαδρομής και ο βαθύς σεβασμός του προς τον άνθρωπο δημιουργό, το πρόσωπο που αναζητά αλήθειες αιώνιες που απαλύνουν τον καθημερινό πόνο της βιωτής και το υψώνουν σε καταστάσεις ουράνιες.

Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες και παιδαγωγικές ήταν οι ταινίες – ντοκουμέντα που προβλήθηκαν τη δεύτερη

2ο Λύκειο Νέας Ιωνίας - Πρόγραμμα

Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης 2005-2006

του Αλέξανδρου Αγγελέλη, Καθηγητή
Συντονιστή του Προγράμματος

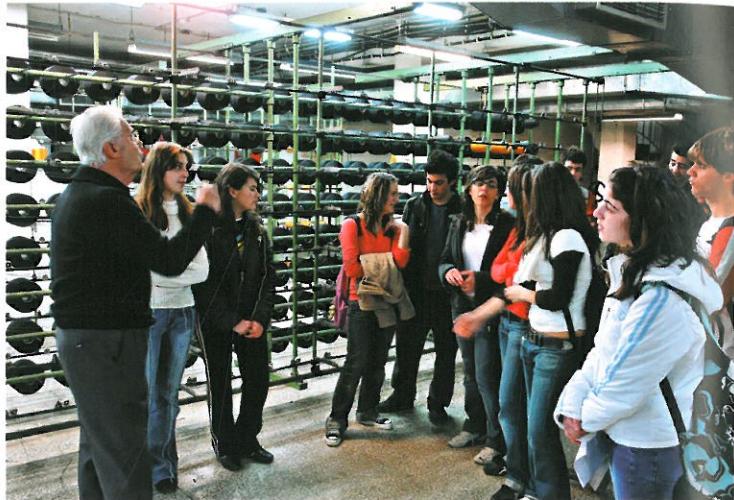
Το φετινό πρόγραμμα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης (Π.Ε.) του σχολείου μας με θέμα: «Παλιές βιομηχανικές εγκαταστάσεις της Ν. Ιωνίας» ξεκίνησε τον περασμένο Οκτώβριο και θα ολοκληρωθεί στο τέλος Ιουνίου 2006. Συμμετείχαν σε αυτό 30 μαθητές από τις Α' και Β' τάξεις και δύο καθηγητές. Το πρόγραμμα εντάχθηκε στο έργο «Σχολικά Προγράμματα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης» και συγχρηματοδοτήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και Εθνικούς Πόρους. Φορέας διαχείρισης είναι το Πανεπιστήμιο Αιγαίου.

Κύριοι στόχοι του προγράμματος:

- Να γνωρίσουν οι μαθητές τη βιομηχανική κληρονομιά της Ν. Ιωνίας και να μελετήσουν την τοπική ιστορία.
- Να αναπτύξει το ενδιαφέρον των μαθητών για το περιβάλλον της πόλης τους και να αναδείξει ποικίλα κίνητρα για την ενεργό συμμετοχή τους στη βελτίωση και στην προστασία του.

Δραστηριότητες που έγιναν:

- Εισήγηση της αρχαιολόγου κ. Όλγας Δακουρά - Βογιατζόγλου στο σχολείο (22/11/05) με θέμα τη βιομηχανική κληρονομιά της Ν. Ιωνίας.
- Επίσκεψη στα μουσεία υφαντουργίας - ταπητουργίας και λαογραφίας του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ (19/12/05) με ξενάγηση από τους κ. Μ. Λυκούδη και Χρ. Χατζηιωάννου.
- Επισκέψεις σε παλιά εργοστάσια της Ν. Ιωνίας που, είτε έχουν εγκαταλειφθεί και το μέλλον τους είναι αβέβαιο (όπως το εργοστάσιο της ΕΒΥΠ στην οδό Σαλαμίνος), είτε έχουν αλλάξει χρήση (όπως το εργοστάσιο Μουταλάσκη στην Ελευθερούπολη που στέγασε τα γραφεία της Οργανωτικής Επιτροπής της ΑΘΗΝΑ 2004 στους Ολυμπιακούς Αγώνες), είτε εξακολουθούν να λειτουργούν μέχρι σήμερα (π.χ. η εριουργία Τρία Άλφα στην οδό Αλ. Παναγούλη στην Ελευθερούπολη).
- Επίσκεψη στην έκθεση «Η Αθήνα τον εικοστό αιώνα», στην Τεχνόπολη στο Γκάζι (21/1/06), με περιήγηση στις εγκαταστάσεις του παλιού εργοστασίου αεριόφωτος. Σκοπός της επίσκεψης ήταν να δουν οι μαθητές ένα παράδειγμα αξιοποίησης-επανάχρησης παλαιού βιομηχανικού συγκροτήματος.
- Τετραήμερη εκδρομή στη Νάουσα και την Έδεσσα (9-12/2/06) με συμμετοχή στα παρακάτω εκπαιδευτικά προγράμματα:
 - α) στο τριήμερο πρόγραμμα του Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.) Νάουσας με θέμα τη βιο-

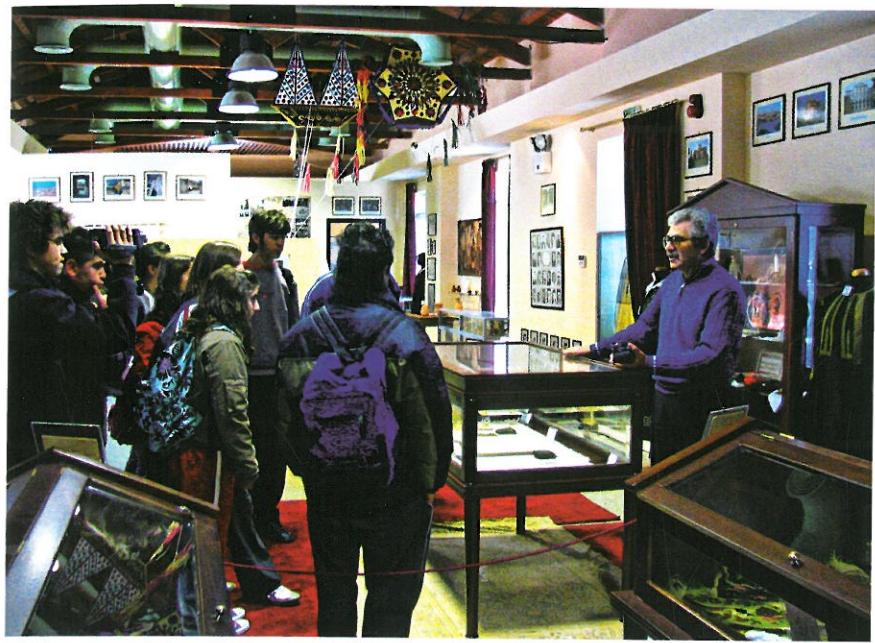
μηχανική κληρονομιά και
β) στο μονοήμερο πρόγραμμα του Κ.Π.Ε. Έδεσσας με θέμα το νερό.

- Συνεντεύξεις από το Δήμαρχο της Ν. Ιωνίας, παλιούς υφαντουργούς και κατοίκους της Ν. Ιωνίας.
- Οργάνωση θεατρικού δρώμενου με θέμα ένα παλιό εργοστάσιο.
- Μελέτη και εκμάθηση παραδοσιακών χορών από τις περιοχές της Μ. Ασίας και της Νάουσας με την υποστήριξη του Κ.Α.Λ.Μ.Ε.
- Επίσκεψη στο βιομηχανικό μουσείο Ερμούπολης (9/4/06) κατά τη διάρκεια της εκδρομής της Β' τάξης στη Σύρο.
- Διάφορες καλλιτεχνικές δημιουργίες, όπως η κατασκευή μακέτας του παλιού εργοστασίου της ΕΒΥΠ.

Δραστηριότητες που έχουν προγραμματιστεί:

- Εισήγηση της περιβαλλοντικής ομάδας στην ημερίδα του ΚΕΜΙΠΟ με θέμα: «Η κλωστοϋφαντουργία - ταπητουργία χθες, σήμερα, αύριο», στις 14 Ιουνίου, στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Ν. Ιωνίας.

- Εκδήλωση παρουσίασης του συνδόλου της εργασίας των μαθητών στις 23 Ιουνίου, στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Ν. Ιωνίας.
- Έκδοση του εντύπου εργασίας των μαθητών (θα ολοκληρωθεί το αργότερο στις αρχές Σεπτεμβρίου)
- Κοινοποίηση των συμπερασμάτων και προτάσεων των μαθητών σε φορείς, όπως το Υπουργείο Πολιτισμού και ο Δήμος Ν. Ιωνίας.

Με την ολοκλήρωση του φετινού προγράμματος Π.Ε. οι μαθητές διαπίστωσαν ότι τα παλιά βιομηχανικά κτίρια της πόλης τους αντιπροσωπεύουν ένα μεγάλο τμήμα της ιστορίας της. Μελετώντας αυτούς τους χώρους, σε συνδυασμό με άλλες πηγές, ανακάλεσαν συνθήκες και τρόπους ζωής, καταστάσεις και ανθρώπινες σχέσεις, ολόκληρο το κλίμα μιας εποχής, καθώς και τις ελπίδες, τις φιλοδοξίες και το μόχθο των Μικρασιατών προσφύγων για επιβίωση και δημιουργία.

Έτσι, ευαισθητοποιήθηκαν στο θέμα της διαχείρισης αυτών των βιομηχανικών κτιρίων, που δεν είναι φαντάσματα του παρελθόντος, αλλά ζωντανά πολιτισμικά μνημεία. Κατέληξαν δε στο συμπέρασμα ότι τα μνημεία αυτά δεν θα πρέπει να εγκαταλείπονται. Ή

Πολιτεία και οι Δημοτικές Αρχές οφείλουν να βρίσκουν τρόπους αξιοποίησής τους σε νέες μορφές που να σέβονται το χαρακτήρα και την ιστορία τους. Όχι, βεβαίως, ακολουθώντας μόνον τον τρόπο της διαφορετικής χρήσης τους (π.χ μετατροπή σε πολιτιστικά κέντρα, θέατρα κ.ά). Κάποια απ' αυτά θα μπορούσαν να μετατρέπονται σε μουσεία, διότι διαφορετικά σε λίγα χρόνια δεν θα υπάρχει καμία εικόνα του τι ήταν αυτό που ονομάζουμε κλασική, παραδοσιακή βιομηχανία. Επίσης, προτείνεται, όπου είναι δυνατόν, η υποδειγματική επαναλειτουργία ορισμένων από αυτά. Μια άλλη πρόταση είναι η ίδρυση στη Ν. Ιωνία Σχολής Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης με αντικείμενο την ταπητουργία-κλωστοϋφαντουργία, που θα στεγαστεί σε παλιό εργοστάσιο (όπως έγινε με τη Σχολή Διοίκησης Τεχνολογίας του Παν/μίου Μακεδονίας στη Νάουσα, η οποία στεγάζεται στις εγκαταστάσεις του παλιού εργοστασίου κλωστοϋφαντουργίας Λόγγου-Κύρτση- Τουρπάλη).

Είναι ίσως η τελευταία ευκαιρία για τη Ν. Ιωνία να προβάλει και να αξιοποιήσει αυτό το σημαντικό απόθεμα της βιομηχανικής της κληρονομιάς. Άλλωστε αυτό πρότεινε και η φετινή Παγκόσμια Ημέρα Πολιτιστικής Κληρονομιάς, που γιορτάστηκε στις 18 Απριλίου και ήταν αφιερωμένη στη βιομηχανική κληρονομιά.

ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ - ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑ

Το χθες, το σήμερα, το αύριο

Πρόγραμμα

1η Συνεδρίαση

Προεδρεύων: Γιάννης Χαραλάμπους, Δήμαρχος Ν. Ιωνίας

Μέλη: Νίκος Μαγιόπουλος, Δημοτικός Σύμβουλος

Ιωσήφ Σαββίδης, Πρόεδρος Συνδ. Υφαντουργών - Βιοτεχνών Ν. Ιωνίας

Η ανάπτυξη της Ταπητουργίας μεταξύ των ετών 1922 - 1940.

Λένα Λιώση, Κοινωνιολόγος, υποψή. Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου

Η συμβολή της Κλωστούφαντουργίας στην ανάπτυξη της Νέας Ιωνίας

Μηνάς Εφραίμογλου, Βιομήχανος Κλωστούφαντουργίας

60 χρόνια ανάμεσα στους αργαλειούς.

Βλαδίμηρος Καϊσερλόγλου, Κλωστούφαντουργός

Η Καλτσοποίια, χθες - σήμερα - αύριο.

Χρήστος Κούρτογλου, Βιοτέχνης Καλτσοποίιας

2η Συνεδρίαση

Πρόεδρος: Χάρης Σαπουντζάκης, Πρόεδρος ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Μέλη: Χρίστος Χατζηιωάννου, Υπευθ. Μουσείου Υφαντουργίας ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Βλαδίμηρος Καϊσερλόγλου, Κλωστούφαντουργός

Ο διαχρονικός δρόμος του Μεταξιού.

Γιώργος Τσιακίρης, Μεταξουργός

Τάσεις και προοπτικές για την Ευρωπαϊκή Κλωστούφαντουργία.

Ανδρέας Καλατζής, Γεν. Διευθ. ΕΤΑΚΕΙ

Η ανέραστη σχέση του Ελληνικού Βιομηχανικού σχεδιασμού και της

Ελληνικής παραγωγής.

Γιάννης Τσεκλένης, Σχεδιαστής

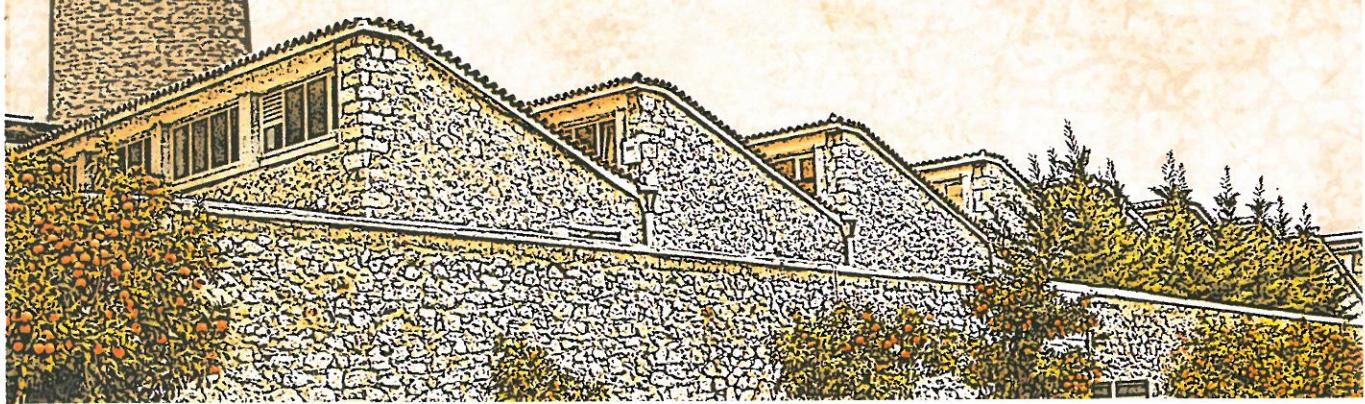
Η Κλωστούφαντουργική Εκπαίδευση στην Ελλάδα.

Δρ. Αντώνης Πριμέντας & Δρ. Αναστάσιος Γκοτσόπουλος, Καθηγητές Τ.Ε.Ι.

Παλιές βιομηχανικές εγκαταστάσεις της Νέας Ιωνίας.

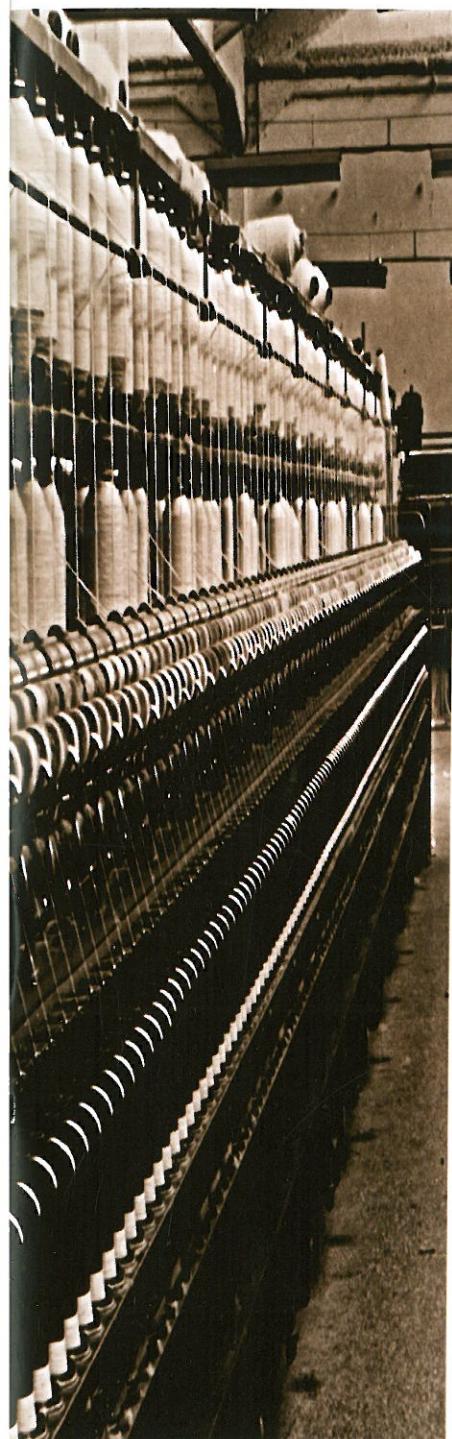
Ομάδα Προγράμματος Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης του σου Λυκείου Νέας Ιωνίας

Υπεύθυνοι Καθηγητές: Αλέξανδρος Αγγελέλης, Σωτήριος Κτώνας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΛΕΥΚΩΜΑ

Με την ευκαιρία της ημερίδας για την Κλωστοϋφαντουργία στη Νέα Ιωνία το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, ζητήσαμε από ανθρώπους του χώρου να ανασύρουν τεκμήρια που θα εμπλούτιζαν μια έκδοση περιοδικού όπως το ανά χείρας.

Με μεγάλη προθυμία και ευρύ ενδιαφέρον, ο αγαπητός φίλος Βλαδίμηρος Καϊσερλόγλου, με καταγωγή από τη Σπάρτη και την Κασταμονή Μ. Ασίας, έσπευσε να μας προμηθεύσει με πλούσιο υλικό, από το φωτογραφικό αρχείο του ίδιου και του αδελφού του, Μιχάλη, μέρος του οποίου παρουσιάζουμε σε αυτό το τεύχος.

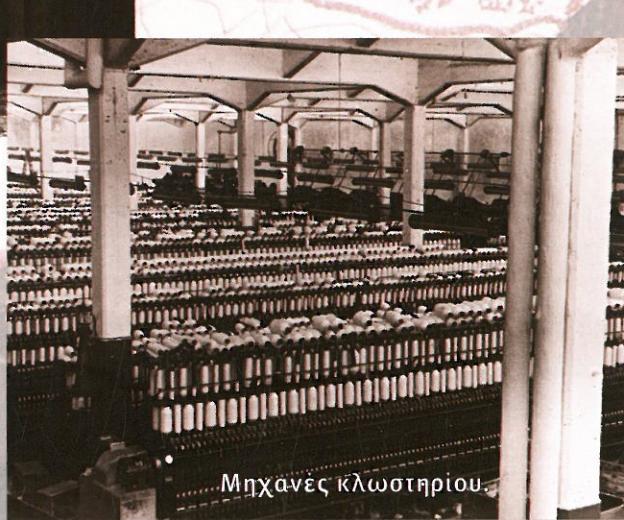
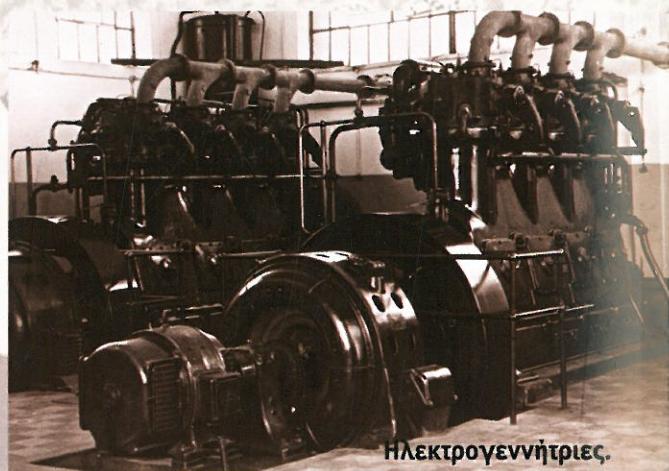
Φωτογραφίες που χρονολογούνται μεταξύ των ετών 1927, έτος ιδρύσεως της Ανωνύμου Κλωστοϋφαντουργικής Εταιρείας Μουταλάσκη, και 1960. Η ΜΟΥΤΑΛΑΣΚΗ Α.Ε., όπως συνηθίζεται να αποκαλείται, έζησε από το 1927 έως και το 2000, οπότε το κτήριο που στέγαζε το Κλωστοϋφαντουργείο πέρασε σε χέρια ιδιωτών, κάποιοι από τους οποίους επίσης απόγονοι μικρασιατών προσφύγων, προκειμένου να μετατραπεί σε σύγχρονο χώρο γραφείων που το 2004 φιλοξένησαν τις εργασίες της Οργανωτικής Επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα.

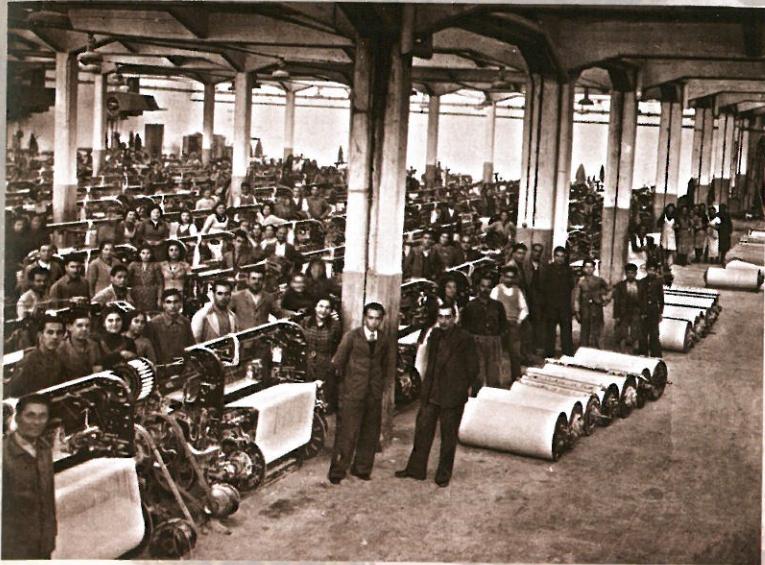
Στη σύντομη συζήτησή μας με τον Βλαδίμηρο Καϊσερλόγλου, αναδύονται ονόματα όπως των οικογενειών Τσαλίκογλου και Σινιόσογλου, ιδρυτών της ΜΟΥΤΑΛΑΣΚΗ Α.Ε., Στράτου και Κατσάμπα, που, ως κύριοι της εταιρείας ΠΕΙΡΑΪΚΗ – ΠΑΤΡΑΪΚΗ αγόρασαν την ΜΟΥΤΑΛΑΣΚΗ το 1984 και Σακαλίδη, που φέρεται ως ο τελευταίος αγοραστής, 1994.

Ο Βλαδίμηρος Σακαλόγλου διετέλεσε προϊστάμενος και αργότερα διευθυντής του υφαντηρίου της ΜΟΥΤΑΛΑΣΚΗ Α.Ε., ενώ ο παππούς από τη μεριά του πατέρα του εργάστηκε ως φύλακας στο εργοστάσιο. Ο παππούς, σύμφωνα με αφήγηση του εγγονού, υπήρξε άνθρωπος εργατικός και τυπικός, τόσο ώστε δεν εξαιρούσε ούτε μέλη της οικογενείας του από κανόνες του εργοστασίου. Αποτέλεσμα; Όταν, μετά από άρνησή του στον εγγονό του να μπει στο εργοστάσιο σε ώρα ακατάλληλη, ο πρώτος επέστρεψε κλαμμένος στο σπίτι, ο πατέρας του, Κωνσταντίνος, πειράχθηκε σε σημείο που, εάν δεν παρενέβαινε η σύζυγός του, θα ερχόταν σε σύγκρουση με τον παππού!

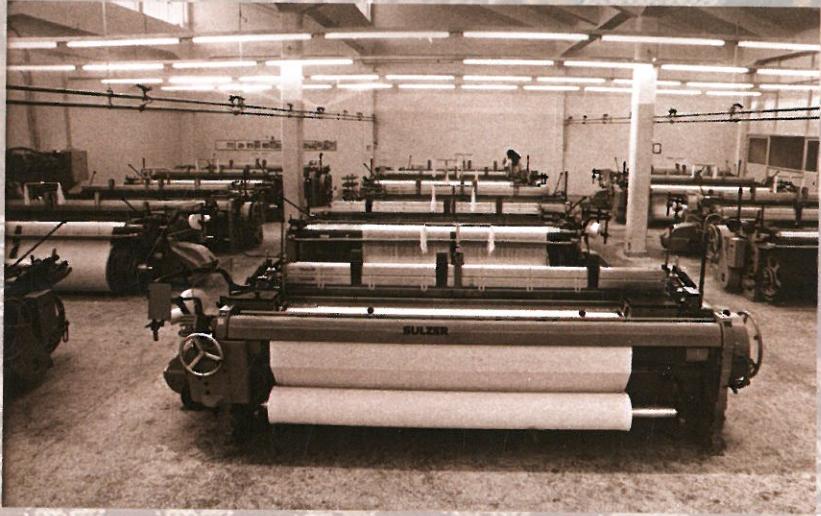
Η ΜΟΥΤΑΛΑΣΚΗ Α.Ε. απασχόλησε, στο μέγιστο της εργασίας της, 700-800 εργαζομένους. Προϊόντα της ήταν το σεντονόπανο και το κάμποτο, τα οποία εξάγονταν, πέραν της εγχώριας κατανάλωσης. Οι εργαζόμενοι απασχολούνταν 6 ημέρες την εβδομάδα, 8 ώρες την ημέρα, σε 3 βάρδιες (06:00-14:00, 14:00-22:00 και 22:00-06:00), χωρίς διάλειμμα για φαγητό! Τις Κυριακές, προκειμένου να μην υπάρχουν απώλειες χρόνου και χρήματος, γινόταν η επισκευή και συντήρηση των μηχανημάτων, χάρη στις οποίες οι τεχνικοί που εργάζονταν μπορούσαν να συνεισφέρουν κατά τι περισσότερο στον οικογενειακό ή προσωπικό κορβανά. Αργότερα, στα χρόνια της εταιρείας ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ, δημιουργήθηκε εστιατόριο μέσα στο χώρο του εργοστασίου, όπου προσφερόταν δωρεάν πρόχειρο γεύμα σε όλους τους εργαζομένους.

Ευχαριστούμε θερμότατα τον αγαπητό φίλο Βλαδίμηρο Καϊσερλόγλου, τόσο για την παραχώρηση του υλικού, όσο για τη διάθεση μετάγγισης γνώσης και εμπειριών που είναι πολύτιμες για την τεκμηρίωση της ιστορικής συνέχειας ανθρώπων και γεγονότων.

Το σήμα της ΜΟΥΤΑΛΑΣΚΗ Α.Ε., σε πίνακα που έχει δωρισθεί στο ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ..

Δεκαετία 1970: Νέες επενδύσεις με μηχανές Sulzer.

Ο Συμεών-Μάκης Σινιόσογλου με τον Δήμαρχο της Μόσχας και στελέχη της εταιρείας.

Από τις «Αναμνήσεις» της Αφρώς Βουδούρογλου*

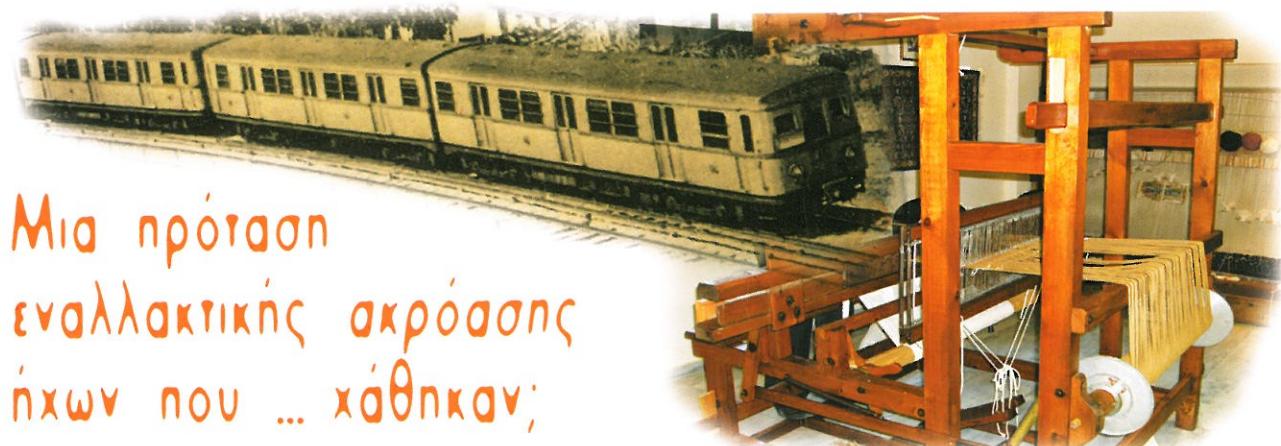
της Φραντζέσκας Βουδούρογλου - Λάνγκεφανς

Ένα μεσημέρι δεν είχα φαΐ μαζί μου, είπα ψέματα ότι «Θα φάω πλάι, εκεί που είχε ένα μαγέρικο με φασολάδες και τέτοια λαϊκά φτηνά φαγητά. Έκανα βόλτες γύρωγύρω, με φόβο μη με δούνε, και γύρισα νηστική στο εργοστάσιο, σε λίγο ζαλίστηκα και λιποθύμησα. Που να πω πως πεινάω, ντρεπόμουν. Είπα ότι είχα περίοδο, μου έφεραν βαλεριάνα και με ξάπλωσαν εκεί στα τόπια για μισή ώρα.

Περιπτό να πω ότι πηγαίναμε με τα πόδια στο εργοστάσιο, Ιωνία-Πατήσια, τότε ήταν ο περίφημος Προμπονάς, ένας μεγάλος κήπος πίσω από την Κολούμπια. Με την παρέα ξεχνάγαμε την κούραση. Στο δρόμο σιγοτραγουδάγαμε, είχαν αρχίσει να προσέχουν τη φωνή μου κι αυτό με ευχαριστούσε.

Μια μεγάλη απεργία ξέσπασε τότε και κυνηγούσε τους απεργούς έφιππη χωροφυλακή, ειδικώς για να διαλύουν τις διαδηλώσεις. Με τα σπαθιά χτυπούσαν τους απεργούς. Κι αυτοί ρίχναν πέτρες στα μαγαζιά να τρομάξουν τα άλογα. Ήταν μια εμπειρία τρομερή για μένα. Τά 'χασα, κυριολεκτικά, αν μ' έπιαναν, αν μ' έδιωχναν από το εργοστάσιο, τι θα γινόταν το σπιτικό μας; Μεγάλη κρίση, μεγάλη ανεργία.»

* (το γένος Χρηστίδου) Το 1932, 17 χρόνων, άρχισε να δουλεύει μανταρίστρα στην Εριουργία (προδημοσίευση).

Μια πρόταση
εναλλακτικής ακρόσος
ήχων που ... χάθηκαν;

Κοντά στις ράγες, ένα απογευματινό του Μαΐου, με τον ήλιο να καίει επίμονα και μάλλον πρόωρα για την εποχή. Ησυχία. Πού, αλήθεια, εξαφανίστηκαν τα αστικά μέσα μετακίνησης; Το τραίνο ανεβαίνει με ταχύτητα από την Αθήνα με προορισμό το σταθμό της Νέας Ιωνίας. Μέσα στο κτίριο του Συνεδριακού Κέντρου της Νέας Ιωνίας, στον τόπο όπου παλαιότερα ηχούσαν οι μηχανικοί αργαλειοί ετοιμάζοντας τα υφάσματα του εμπορίου, ησυχία, επίσης.

Συνειρμοί ... Ο ήχος του τραίνου στις μεταλλικές

ράγες και τα χτυπήματα των μηχανικών αργαλειών πάνω στα σχέδια. Ακούστε ... Ταξίδι στο χώρο και το χρόνο. Ήχοι σχετικοί, μυθικοί, ιστορικοί. Ο κύκλος της ζωής ... και του χρόνου ... ο άνθρωπος πάντοτε στο παρόν και η ακοή του αἰσθηση που διαβάζει τα επεισόδια.

Δεν είναι ξένο το παρόν. Φέρει τις μνήμες και πλέκει στιχομυθίες στη ζωή που πάντοτε συνθέτουν κρίκορους της ιστορίας.

ΛΕΙΑ Κ.

Τα χρόνια της αθωότητας

Αναμνήσεις του Γιάννη Κορίδη

Στα χρόνια της εφηβείας μου γνώρισα τον καταπληκτικό κόσμο της Κλωστοϋφαντουργίας. Στα δεκατέσσερά μου, όταν, τέλη του 1950, εγκαταστάθηκα στη Νέα Ιωνία. Ακόμη κάπνιζαν στις ακριτικές περιοχές τα υπολείμματα του Εμφυλίου. Το θέμα της επιβίωσης ήταν έντονο. Έπρεπε να εργαστώ, να σταθώ μόνος μου στα πόδια μου και να βοηθήσω τους δικούς μου.

Με τη βοήθεια το πρώτου ξάδελφού μου, Παναγώτη, μπήκα στο εργοστάσιο των αδελφών Οικονομόπουλοι, εκεί στο μικρό λοφίσκο της οδού Μεσολογγίου.

Ο ξάδελφος δούλευε ως μηχανικός. Με πήρε ένα πρώι μαζί του και με παρουσίασε στα αφεντικά. Ευγενικοί άνθρωποι, με είδαν με συμπάθεια. Με έβαλαν να κάνω μασούρια. Μου φάνηκε εύκολη δουλειά. Γρήγορα έγινα ξεφτέρι και, σε πολύ μικρό διάστημα μεταπήδησα στην ειδικότητα του υφαντή. Σ' αυτό έβαλε ένα χέρι και η επιστάτρια, η Ελένη Λαζαρίδη, ποντία στην καταγωγή. Καλή γυναίκα και πολύ πονόψυχη. Την ίδια φροντίδα έδειχνε για όλους τους νέους, ίσως διότι δεν είχε δικά της παιδιά.

Την δεκαετία του '50 η Νέα Ιωνία έσφυζε από ζωή. Οι πρόσφυγες του '22, με την εργατικότητά τους, κατόρθωσαν να γίνουν οι πρώτοι στον τομέα της Κλωστοϋφαντουργίας.

Δίπλα στα μεγάλα εργοστάσια του Μποδοσάκη, του Σαραντόπουλου, της Μουταλάσκης, υπήρχαν και οι μικρές οικογενειακές βιοτεχνίες.

Οι περισσότεροι Νεοϊωνιώτες είχαν από έναν ή δύο αργαλειούς στα σπίτια τους, τους οποίους δούλευε όλη η οικογένεια. Περπατούσες στους δρόμους και άκουγες το συντονισμένο χτύπο των αργαλειών. Έτσι, η Νέα Ιωνία γρήγορα πήρε τον τίτλο του «Μάντσεστερ της Ελλάδας».

Ο κλάδος ισχυροποιήθηκε, η οικονομία ανέβηκε, οι εργαζόμενοι ίδρυσαν σωματεία, έπαιρναν μέρος στα κοινά, σε σημείο, μάλιστα, που η τότε ηγεσία της Γ.Ε.Σ.Ε. να θεωρεί τους εργαζομένους κλωστοϋφαντουργούς ως τον ακρωγνιαίο λίθο της εργατικής τάξης.

ΠΟΛΛΑ εργοστάσια δούλευαν τρεις βάρδιες. Απ' όλα τα σημεία της Πρωτεύουσας προερχόταν το εργατικό δυναμικό. Ακόμη και από τον Πειραιά. Υπήρχε μεγάλη ζήτηση. Η Νέα Ιωνία εξασφάλιζε δουλειά σε χιλιάδες άτομα. Άντρες, γυναίκες, δούλευαν στους αργαλειούς.

Γρήγορα, η ταπεινότητά μου έγινε «διάσημη», γιατί το διαβολεμένο ενδιαφέρον μου να τα μάθω όλα δεν με άφηνε ήσυχο. Παρακολουθούσα τις κινήσεις του μηχανικού, με πόση σιγουριά κρατούσε τον «κάβουρα» και το «γαλλικό», δυο κλειδιά για όλες τις βίδες, και μου φούντωνε η φαντασία. Ρωτούσα να μάθω και, πολλές φορές, όταν «κόλωνε» ο αργαλειός μου, αποκαθιστούσα μόνος μου τη ζημιά.

Έτσι, έγινα περιζήτητος στις μικρές οικογενειακές βιοτεχνίες, οι οποίες δεν είχαν την πολυτέλεια να απασχολούν μόνιμο μηχανικό. Αυτό με κολάκευε.

Γρήγορα έμαθα να φτιάχνω και σχέδια για τραπεζομάντιλα. Αυτοσχεδίαζα και πάντα έβγαινε κάτι το όμορφο.

Πολλά από τα τραπεζομάντιλά μου πουλιόταν στα καταστήματα της οδού Αθηνάς και ιδιαίτερα από τους πάγκους των μικροπωλητών.

Συχνά έκανα βόλτες στην πάντα πολυσύχναστη οδό Αθηνάς, Έβλεπα τα τραπεζομάντιλά μου να διαφημίζονται και μου ερχόταν η επιθυμία να φωνάξω:

- Τα βλέπετε αυτά; Εγώ τα σχεδίασα!

Με λίγα λόγια, ένιωθα «διάσημος»!

Η μεγάλη έκπληξη, όμως, ήρθε ένα μεσημέρι. Το αφεντικό μου, ο Πάνος Ντουμάνογλου, με σύστησε σ' έναν κύριο ονόματι Πάνο Κερασιώτη, τον αργότερα πολιτευτή και εκδότη περιοδικού με θέματα γύρω από την Κλωστοϋφαντουργία.

Αφού με ρώτησε κάποια πράγματα και πήρε τις απαντήσεις, μου είπε:

- Έλα αύριο στο γραφείο μου. Κανόνισα με την Πρεσβεία του Βελγίου για μια ενδιαφέρουσα υποτροφία. Στο Βέλγιο θα μάθεις την επιστήμη της Κλωστοϋφαντουργίας, το αξιζείς.

Όταν με είδε σαν να μη χάρηκα, απόρησε:

- Κατάλαβες τι σου είπα; Μου πέταξε απότομα.

Κατάλαβα τι μου είπε, ο νους μου έτρεχε αλλού, είχα άλλα όνειρα.

Τον ευχαριστήσα, με την προσθήκη:

- Θ' ακολουθήσω τη Δημοσιογραφία, αν και μ' αρέσει αυτό που κάνω τώρα.

Παρά τις παρακλήσεις εκείνου του απρόσκλητου ευεργέτη, στάθηκα ανένδοτος.

- Δεν το συζητάω, είπα.

Έφυγε απογοητευμένος.

Μετά από χρόνια ξανασυναντηθήκαμε στη Βουλή. Εκείνος εκλεγμένος βουλευτής κι εγώ εκκολαπτόμενος δημοσιογράφος.

Ακόμη δεν είμαι σίγουρος και δεν ξέρω τελικά αν έχασε η Κλωστοϋφαντουργία ή αν κέρδισε η Δημοσιογραφία. Η ζωή, βλέπετε, παίζει πολλά παιχνίδια.

ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ από τα χρόνια της 10 ετίας του '50 στο «Μάντσεστερ της Ελλάδας» παραμένουν έντονες. Θυμάμαι πολλά πρόσωπα, ιδιαίτερα τη Στέλλα, την Άρτεμη, τη Θεοπίστη, το Νικόλα από τη Σαφράμπολη, το Θόδωρο από την Καλογρέζα, το Χρόνη, το Θρασύβουλο ... Θυμάμαι ακόμη τη Ζαφειρώ, το Δαμιανό Κοκκινίδη, το Δημήτρη Δούκαρη, το Χρήστο Καμπούρογλου, τον Βασίλη Βασιλειάδη, τον Τάσο Παπαδόπουλο, τον Κώστα Σαρδελή, το Γιάννη Βλασσόπουλο, φίλους αγαπητούς. Τους θυμάμαι όλους!

Νοσταλγώ τις τρέλλες της ηλικίας, τα πείσματα, τα ξενύχτια, τα καρδιοχτύπια.

Χρόνια της αθωότητας αλησμόνητα!

Ο παράξενος εκείνος θόρυβος των αργαλειών με κράτησε κοντά του, όπως η Κίρκη τον Οδυσσέα, μέχρι την ημέρα που πήγα στρατιώτης. Μετά την απόλυτη μου από το στρατό, άλλαξαν όλα. Όπως άλλαξε και η Νέα Ιωνία.

Ένας «Αστέρας» ξαναλάμπει

Αναμνήσεις από τον Ιωνιώτη Νίκο Καλογιάννη

Υστερα από πολλά χρόνια σιγής, έγιναν τον περασμένο Σεπτέμβρη τα εγκαίνια επαναλειτουργίας του «ΑΣΤΕΡΑ» στον ομώνυμο κινηματογράφο.

Στα εγκαίνια που διοργάνωσε ο Δήμος Ν. Ιωνίας, αφού σ' αυτόν ανήκει σήμερα το κτίριο και η διαχείρισή του ως κινηματογράφου, παραβρέθηκαν πολλοί επώνυμοι και ανώνυμοι συμπολίτες.

Όσοι απ' αυτούς είχαν γνωρίσει την παλιά αίθουσα του «ΑΣΤΕΡΑ», πιστεύω ότι θα έμειναν κατάπληκτοι, αντικρύζοντας το σημερινό θέαμα.

Η ριζική και φροντισμένη ανακαίνιση του κτιρίου μετέτρεψε την απλή, πλην ιστορική, αίθουσα σε ένα πραγματικό στολίδι της πόλης μας. Η έκπληξη ήταν και για μένα μεγάλη, βλέποντας το υπέροχο έργο και η συγκίνησή μου ακόμη μεγαλύτερη, αφού με γύρισε πενήντα και πλέον χρόνια πίσω, να θυμηθώ τη λιτή και απέρριτη αίθουσα που από τις αρχές της 1οτείας του '30 και για πολλά χρόνια, προσέφερε ψυχαγωγία στους πρόσφυγες που μόλις είχαν εγκατασταθεί στην πόλη μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή.

Η στενή φιλία που είχα με τους βοηθούς μηχανικούς του «ΑΣΤΕΡΑ», τον Μπάμπαλη και τον Βαλασσόπουλο, και η μικρή απόσταση που χώριζε το πατρικό μου από τον κινηματογράφο, ήταν οι βασικοί λόγοι για τους οποίους είχα άμεση επαφή με τους παράγοντες του «ΑΣΤΕΡΑ».

Όντας νεαρός μαθητής του Γυμνασίου, τα πενιχρά οικονομικά μέσα δεν μου επέτρεπαν να βλέπω τα έργα, γι' αυτό έπρεπε να βρω τρόπο να παρακάμψω το οικονομικό πρόβλημα.

Ορισμένες βοηθητικές εργασίες που έκανα, όπως, για παράδειγμα να μεταφέρω και να τοποθετώ σε καΐρια σημεία της Ν. Ιωνίας τις ταμπέλες και η βοήθεια για τη μεταφορά των πομπινών από τις εταιρείες που είχαν έδρα την περίφημη οδό Σανταρόζα στον «ΑΣΤΕΡΑ», μου εξασφάλισαν το περιπόθητο «ελευθέρα».

Από εδώ και πέρα, ο πάντα καλοντυμένος ελεγκτής Ξενοφών με το περίφημο «παπιόν» του και ο αυστηρός επόπτης του Δημοσίου Βασιλάκος δεν αποτελούσαν εμπόδια για την ελεύθερη είσοδό μου στην αίθουσα του κινηματογράφου.

Έτσι παρακολουθούσα αγαπημένες ταινίες και απολάμβανα τους κινηματογραφικούς αστέρες τη εποχής, τον Τζων Γουένη στα Γουέστερν ή τον Χομφρεϋ Μπόγκαρτ στις γκαγκστερικές του περιπέτειες και πολλούς

άλλους.

Τύχη καλή, έφερε κοντά στον «ΑΣΤΕΡΑ» τον Σάββα Περγάμαλη, ο οποίος ανέλαβε όχι μόνο τη διαχείριση του κινηματογράφου που τον κράτησε ζωντανό για πολλές 1οτείς, αλλά έκανε και δεύτερο σινεμά τον Θερινό «ΜΥΡΙΑΜ».

Δυστυχώς το «ΜΥΡΙΑΜ» δεν υπάρχει σήμερα, στη θέση του έχει κτιστεί πολυκατοικία, μόνο στο πίσω μέρος παραμένει ακόμη η οθόνη για να θυμίζει ότι εκεί υπήρχε κάποτε κινηματογράφος. Το επιχειρηματικό δαιμόνιο του Περγάμαλη, εκτός από τον τρόπο που έβρισκε να φέρνει καλές ταινίες, πραγματοποιούσε διάφορες καινοτομίες. Μια απ' αυτές ήταν η μετατροπή του «ΑΣΤΕΡΑ» σε κινηματοθέατρο. Δηλαδή, στα διαλείμματα άλλαζε η οθόνη και γινόταν σε λίγα λεπτά θεατρική σκηνή. Εκεί παίζονταν διάφορα σκετς του ελαφρού μουσικού θεάτρου, το λεγόμενο βαριετέ.

Από την θεατρική αυτή σκηνή παρήλασαν πολλοί και μεγάλοι καλλιτέχνες της εποχής. Οι παλαιότεροι θα θυμούνται την Ρένα Ντορ, την Φίτσα Ντάβου, τον Μανέλη, τον άχαρο Ζαζά, τον Κοκοβιό και τον αγαπητό Φίλιο Φιλιππίδη στον πετυχημένο ρόλο του αμιμητου Αγκόπη.

Επίσης, το παρόν έδωσαν όλοι σχεδόν οι κονφερασίες της εποχής, όπως ο Ζούνης, ο Αθηναίος, ο Αρίας, ο Θήσβιος και φυσικά ο πρύτανης στο είδος του, Γώργος Οικονομίδης.

Ο ρόλος των κονφερασιές ήταν να παρουσιάζουν τα διάφορα νούμερα και τους ηθοποιούς, διανθίζοντάς τα με έξυπνες παρλάτες και πικάντικα ανέκδοτα.

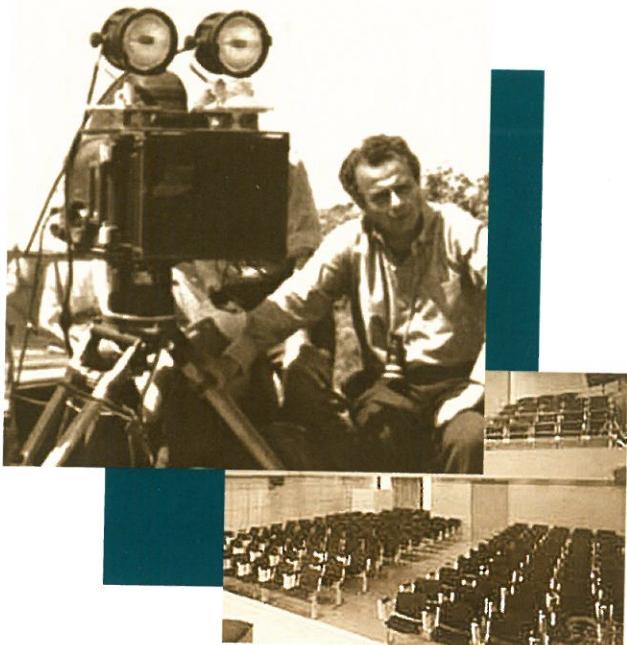
Οι ευρηματικοί αυτοί άνθρωποι πολύ νωρίς διαπίστωσαν ότι μια οποιαδήποτε συμμετοχή του κοινού στα δρώμενα μιας θεατρικής παράστασης θα δημιουργούσε μια πιο ζεστή και ευχάριστη ατμόσφαιρα.

Γ' αυτό επινόησαν το παιχνίδι με τα τετράστιχα.

Δηλαδή, έβγαινε ο κονφερασίε στη σκηνή με ένα μπλοκ και ένα μολύβι και ζητούσε από τους θεατές να βρουν μερικές λέξεις, άσχετες μεταξύ τους.

Το μόνο περιορισμό που έθεταν ήταν τα ζεύγη των λέξεων να είναι ομοιοκατάληκτα. Π.χ. ζητούσαν δύο λέξεις να λήγουν σε -ούλα. Τότε ακούγονταν από την πλατεία διάφορες λέξεις, όπως Δημητρούλα, μοδιστρούλα, ομορφούλα κ.ά. Ο στιχουργός κρατούσε δύο λέξεις και συνέχιζε. Το τι γινόταν όταν έλεγε να βρουν λέξεις με την κατάληξη -ούρι δεν περιγραφόταν. Το γαιδούρι και το αγγούρι δονούσαν την αίθουσα, η ατμόσφαιρα ηλεκτριζόταν και το κέφι έφτανε στην κορύφωσή του. Μετά από λίγο ξανάβγαινε στη σκηνή και προτού παρουσιάσει το επόμενο νούμερο άρχιζε να απαγγέλει τα τετράστιχα που μόλις είχε φτιάξει και που σατίριζαν με ένα σπιρτόζικο τρόπο την επικαιρότητα.

Ο «ΑΣΤΕΡΑΣ» δεν περιορίστηκε στην προβολή ελληνικών και ξένων ταινιών, αλλά ανταποκρινόταν πάντα

Θετικά στις προτάσεις συλλόγων, σωματείων και άλλων φορέων για την πραγματοποίηση εκδηλώσεων κοινωνικού, πολιτιστικού ή καλλιτεχνικού περιεχομένου. Μια από τις εκδηλώσεις αυτές ήταν η τιμητική παράσταση που δινόταν προς τιμή ενός συμπαθεστάτου ιωνιώτη τραγουδιστή πανελλήνιας εμβέλειας, του Γιώργου Λουκά. Αυτές ήταν ειδικές παραστάσεις, στις οποίες έπαιρναν μέρος αφιλοκερδώς πολλοί θιθοποιοί, τραγουδιστές και άλλοι καλλιτέχνες, για να δειξουνέμπρακτα την αγάπη και την αλληλεγγύη τους στο τιμώμενο πρόσωπο και να το ενισχύσουν οικονομικώς, αφού οι εισπράξεις ανήκαν αποκλειστικώς σ' αυτόν.

Μια άλλη μορφή εκδηλώσεων που φιλοξενούσε η αίθουσα του «ΑΣΤΕΡΑ» ήταν οι μαθητικές θεατρικές παραστάσεις.

Το Γυμνάσιο της Νέας Ιωνίας ήταν τυχερό, διότι στα μέσα του περασμένου αιώνα είχε έναν εξαίρετο εκπαιδευτικό, έναν δραστήριο και άοκνο γυμνασιάρχη, τον Χαρίλαο Ιωαννίδη, ο οποίος πλαισιωνόταν από έναν πολυτάλαντο απόφοιτο του Γυμνασίου του, τον Βασίλη Βασιλειάδη. Ζωγράφος, θηθοποιός, σκηνοθέτης και αργότερα καθηγητής της Σχολής Καλών Τεχνών του Ε.Μ.Π. και σκηνογράφος στο Εθνικό Θέατρο. Επίσης, αρκετοί από τους μαθητές του διέθεταν μικρό ή μεγάλο ταλέντο της υποκριτικής τέχνης, ώστε όλοι μαζί να αποτελέσουν μια ομάδα ικανή να ανταποκριθεί θετικά στο ανέβασμα μιας θεατρικής παράστασης.

Εδώ δεν μπορώ να μην αναφέρω ένα γυμνασιόπαιδο, το οποίο πολύ σύντομα εξελίχθηκε σε σπουδαίο θηθοποιό που στα μέσα της 1οετίας του '50 βρέθηκε να παίζει πλάι στη μεγάλη Κατερίνα Ανδρεάδη. Ήταν ο Νίκος Ξανθόπουλος, ο οποίος, ως μαθητής, είχε λάβει μέρος σε πολλές μαθητικές παραστάσεις, όπως στον «Παπαφλέσσα» του Σπύρου Μελά και στην αρχαία τραγωδία «Πέρσες» του Αισχύλου, υπό την καθοδήγηση του ταλαντούχου Βασιλειάδη. Στη 1οετία του '60 κατακτά τα κινηματογραφικά πλατώ και γίνεται πρωταγωνιστής δεκάδων ελληνικών ταινιών. Εκείνο όμως που τον κάνει δημοφιλή και γνωστό στο πανελλήνιο είναι ότι ενσαρκώνει στα έργα απλούς λαϊκούς ήρωες, οι

οποίοι κερδίζουν τις καρδιές του κοινού και αυτό με τη σειρά του προσθέτει στο όνομά του το χαρακτηριστικό προσδιορισμό «Παιδί του Λαού».

Παράλληλα με τον «ΑΣΤΕΡΑ», λίγα μέτρα πιο κάτω, σε ένα επίσης μικρό δρόμο, την οδό Καραολίδου, υπήρχε ένας άλλος κινηματογράφος, ο «ΚΡΟΝΟΣ», ο οποίος όχι μόνο ψυχαγώγησε για πολλά χρόνια τους κινηματογραφόφιλους, αλλά αποτέλεσε και το αντίπαλο δέος για να δημιουργηθεί ένας υγιής ανταγωνισμός με τον «ΑΣΤΕΡΑ», αποτέλεσμα του οποίου ήταν να υπάρχει πιοτική βελτίωση στις προβαλόμενες ταινίες.

Το πόσο έντονος ήταν αυτός ο ανταγωνισμός αποδεικνύεται από το παρακάτω γεγονός.

Ο «ΚΡΟΝΟΣ» θα έπαιζε το υπέροχο έργο του Τσάρλυ Τσάπλιν ο «ΔΙΚΤΑΚΤΩΡ». Οι παράγοντες στον «ΑΣΤΕΡΑ» προβληματίστηκαν διότι έπρεπε να ανεβάσουν μια τουλάχιστον ανάλογη σε ποιότητα ταινία. Αποφάσισαν να παίζουν τον έγχρωμο κολοσσό «ΑΙΜΑ & ΑΜΜΟΣ» με τον Τάυρον Πάουερ και την Ρίτα Χαιρηγούρθ και στους δεύτερους ρόλους τη γλυκιά Λίντα Τάρνερ και τον πολύ Άντονυ Κουήν, ο οποίος τότε ήταν ένα άσημο αλλά ανερχόμενο αστέρι.

Όλα αυτά συμβαίνανε τότε που ο κινηματογράφος βρισκόταν σε πλήρη άνθιση και το φιλοθεάμον κοινό έτρεχε στα ταμεία και στριμωχνόταν στις σκοτεινές αίθουσες για να παρακολουθήσει την ταινία της αρεσκείας του. Κύλησαν τα χρόνια και η αλματώδης εξέλιξη της τεχνολογίας ήρθε και άλλαξε νοοτροπίες και συνήθειες.

Οι θεατές εγκατέλειπαν σιγά-σιγά τις αίθουσες και αναζητούσαν νέους τρόπους διασκέδασης. Ήταν φανέρο πια πως ο κινηματογράφος σύντομα θα αντιμετώπιζε ζήτημα ύπαρξης. Δυστυχώς, η εποχή αυτή δεν άργησε να έλθει. Η εισβολή της τηλεόρασης στα σπίτια μας έδωσε τη χαριστική βολή.

Οι κινηματογράφοι, ο ένας μετά τον άλλον, έκλειναν και οι αιθουσές τους μετατρέπονταν σε σούπερ μάρκετ, γκαράζ ή άλλα μεγαλοκαταστήματα. Στη χειρότερη περίπτωση κατεδαφίζονταν για να γίνουν πολυκατοικίες.

Αυτή τη μοίρα είχε και ο «ΚΡΟΝΟΣ», ο οποίος δεν γλύτωσε την κατεδάφιση και στη θέση του έχει υψωθεί πολυκατοικία που σε τίποτα δεν θυμίζει στους νέους ότι εκεί υπήρχε κινηματογράφος που έγραψε ιστορία.

Ευτυχώς, ο «ΑΣΤΕΡΑΣ» υπήρξε τυχερός, αφού, παρά την πολύχρονη σιγή του, δεν έγινε λεία της μπουλντόζας. Απεναντίας, με το ενδιαφέρον που επέδειξε η Δημοτική Αρχή να αποκτήσει το ακίνητο και στη συνέχεια να το ανακαίνισει, απομάκρυνε τον κίνδυνο κατεδάφισής του.

Ταυτόχρονα, με την επαναλειτουργία του κινηματογράφου έδωσε στο κοινό της Ιωνίας τη δυνατότητα να παρακολουθεί και πάλι αγαπημένες ταινίες.

Στο κοινό πλέον εναπόκειται να αγκαλιάσει και να ενισχύσει την πρωτοβουλία του Δήμου, ώστε ο «ΑΣΤΕΡΑΣ» να μπορεί απρόσκοπτα να λειτουργεί και οι προβολείς του να φωτίζουν όχι μόνο τις ταινίες στο πανί, αλλά να αποτελούν μικρούς φάρους πολιτισμού, διότι ο καλός κινηματογράφος παράγει και προάγει τον πολιτισμό.

Το **Κέντρο Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού (ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.)** αποτελεί Ν.Π.Δ.Δ. και διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 203 του Π.Δ. 410/95 (Δ.Κ.Κ.). Η ίδρυσή του δημοσιεύεται στο Φ.Ε.Κ. αρ. 646 / τ. 2 / 2003, όπου παρατίθεται η σχετική Συστατική Πράξη του Δημοτικού Συμβουλίου Νέας Ιωνίας Αττικής (113/03).

Για την επίτευξη των σκοπών του, το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. μπορεί να συνεργάζεται με τις υπηρεσίες του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του, με τους Ο.Τ.Α. γενικώτερα, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., καθώς και με πολίτες που ενδιαφέρονται να συμβάλουν σε αυτήν.

Στο πλαίσιο των δράσεων του Κέντρου περιλαμβάνονται η έρευνα, μελέτη και εκπόνηση προγραμμάτων, η ίδρυση και λειτουργία εξειδικευμένης βιβλιοθήκης, οι εκδόσεις, η προκήρυξη υποτροφιών, η καταγραφή στοιχείων του μουσικού και ορχηστικού πολιτισμού, η διδασκαλία παραδοσιακών τεχνών, η λειτουργία μουσείων η διεξαγωγή εκθέσεων και η οργάνωση εκδηλώσεων και συνεδρίων.

Οι πόροι του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. προέρχονται από το Δήμο της Ν. Ιωνίας. Παράλληλα, σημαντική ενίσχυση προσφέρουν οι δωρεές και χορηγίες φορέων και φυσικών προσώπων.

Το Κέντρο στεγάζεται σε ανακαινισμένους χώρους του συγκροτήματος κτηρίων του Δήμου Νέας Ιωνίας που βρίσκονται στην οδό Πατριάρχου Ιωακείμ 4, πολύ κοντά στον ομώνυμο σταθμό των Η.Σ.Α.Π. Σε καθημερινή βάση, υποδεχόμαστε το κοινό από τις 08:30 έως τις 13:00 και κάθε Τετάρτη απόγευμα, από τις 18:00 έως τις 20:00. Για κάθε επικοινωνία, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να καλούν στον αρ. τηλ. / τηλεομ. 210 279 5012 ή στο Δήμο της Νέας Ιωνίας, στον αρ. τηλ. 210 279 0115.

Τακτικά μέλη

Πρόεδρος : Χάρης Σαπουντζάκης, Συγγραφέας – Ιστορικός
Αντιπρόεδρος : Μάκης Λυκούδης, Ζωγράφος – Αγιογράφος
Γραμματέας : Κώστας Τσοπανάκης, Πρόεδρος Συνδέσμου Αλαγιωτών
Μέλη : Άρης Χατζησαββίδης, Δημοτικός Σύμβουλος
Ανδρέας Καφετζής, Δημοτικός Σύμβουλος (πρώην Δήμαρχος)
Νίτσα Παραρά – Ευτυχίδημο, Συγγραφέας
Χρήστος Χατζηιωάννου, Πρόεδρος Ιωνικού Συνδέσμου
Πάννης Κορίδης, Δημοσιογράφος – Συγγραφέας
Όμηρος Ακιανίδης, Γραφίστας
Ηλίας Καραμάνης, Φιλόλογος
Φραντσέσκα Βουδούρογλου – Λάγκενφανς, Δρ. Φιλολογίας
Δημήτρης Μανιατόπουλος, Δικηγόρος
Ηλίας Μωραλόγλου, Γενικός Γραμματέας Ένωσης Σπάρτης Μικράς Ασίας
Ευσεβία Αλεξιάδου, Πρόεδρος Σωματείου Ινεπολιτών - Κασταμονιτών
Αναστάσιος Χαρισμίδης, Πρόεδρος Αδελφότητας Προκοπιέων

Αναπληρωματικά μέλη

Νίκος Μαγιόπουλος
Δημοτικός Σύμβουλος (αναπληρ. Προέδρου)
Λεωνίδας Βογιατζόγλου, Δημοτικός Σύμβουλος
Νίκος Κουκουλάρης, Δημοτικός Σύμβουλος
Βασιλεία Κατσάνη, Σύμβουλος
Πολιτισμικών & Μορφωτικών Δράσεων
Γεώργιος Καζδαγλής, Συνταξιούχος
Κοσμάς Ιωάννου, Συνταξιούχος
Χρυσάνθη Αθηνάκη, Φιλόλογος
Κλαίρη Αφεντούλη, Φιλόλογος
Ιωσήφ Σαββίδης, Πρόεδρος του Δ.Σ.
του Συνδέσμου Κλωστοϋφαντουργών

Στάθης Ουλκέρογλου, Μουσικοσυνθέτης
Δημήτρης Κωστιδάκης
Αντιπρόεδρος Ιωνικού Συνδέσμου
Πηνελόπη Δουρμούσογλου
Αντιπρόεδρος Ένωσης Σπάρτης Μ. Ασίας
Παναγιώτης Παρέσογλου
Αντιπρόεδρος Συνδέσμου Αλαγιωτών
Λαμπρινή Σπανοπούλου
Γεν. Γραμ. Σωματ. Ινεπολιτών-Κασταμονιτών
Ειρήνη Καλανταρίδου
Μέλος Δ.Σ. Αδελφότητας Προκοπιέων

Εκδότης: **ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.**

Γραφεία: Πατριάρχου Ιωακείμ 4, Νέα Ιωνία 142 34 Αρ.Τηλ. / Τηλεομ. 210 279 5012
Ιστοχώρος: www.dimosneasionias.gr/kemipo.htm
Ηλεκτρ. διεύθ.: mikrasia1@ath.forthnet.gr

Επιτροπή Εκδόσεων & Παραγωγής Υλικού

Συντονιστής: Πάννης Κορίδης

Μέλη: Όμηρος Ακιανίδης, Ηλίας Καραμάνης, Βασιλεία Κατσάνη, Ανδρέας Καφετζής,
Παναγιώτης Παρέσογλου, Χάρης Σαπουντζάκης, Κώστας Τσοπανάκης.

Υπεύθυνη Έκδοσης: Βασιλεία Κατσάνη

Σχεδιασμός - Παραγωγή: ΓΡΑΜΜΑ, Μάρνη 32, 104 32 Αθήνα, 210 522 5202 katradi@acsmai.gr

• Οι φωτογραφίες του εμπροσθοφύλλου του 5ου τεύχου προέρχονται από το αρχείο των Βλαδίμηρου και Μιχάλη Καισερόλγλου και αφορούν πρόσωπα και γεγονότα που σχετίζονται με την εταιρεία ΜΟΥΤΑΛΑΣΚΗ Α.Ε. • Η αναδημοσίευση κειμένων ή / και φωτογραφιών επιτρέπεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας και μετά από έγγραφη άδεια από το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. και κάθε νόμιμο κάτοχο. • Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν απόψεις και θέσεις των συγγραφέων τους. Η αρμόδια για την έκδοση του περιοδικού επιτροπή του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. φέρει την ευθύνη για την επιμέλεια και την άρτια παρουσίασή τους μόνον.

